

NYÁRUTÓ

*egyre távolodik Tihany
a cápafelek
habok közé estek
vitorlások
mint kecses hattyúk
ülnek a vízben*

*a rózsaszírmok
szertefoszlának
nincs már
mi megállítaná
a hajlott*

*hátú nyár zokog
kopár őszbe indulunk
a fényes csillagok
nem most születnek
csak elbúcsúzni maradt idő
a platánokból átölelni egyet
és szívberejteni egy múlt újabb nyarat*

SZEPTEMBER

*ősz van
te sáros cipőben
esernyőtlenül érkezel
láttunk már jobbkedvű
őszidőt
minden könnyünket
sírja most az ég
a ránk rakódott nyaraktól
kiürülten
az ablakon át
nézzük a sárguló időt*

OLTÁR

*Hintadobálás közben
Ráeszmélni
Hogy szeretni teremtettek
Kétszer négyes
Kétszer hármas tiktak
Szakadó dobhártya
A ritmus a földre zuhan
Játszva tépi szét az elmét
A hitetlen lélek
Elmondom
Hogy nem vagy épp
Továbbgondoltalak Téged
Magamnak
És hagyomány szerint áldozlak fel
Jó illatom lehetsz*

